

Sygn. akt IV U 195/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 sierpnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Marcin Wojciechowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Ewa Adaszek

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z odwołania: U. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania: U. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T.

z dnia 14 maja 2015 roku, sygn. (...)/ (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni U. S. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 6 maja 2015 roku do dnia 7 maja 2015 roku.

Sygn. akt IV U 195/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 maja 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. w sprawie Nr (...)/ (...) odmówił ubezpieczonej U. S. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 6 maja 2015 roku do dnia 7 maja 2015 roku.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, iż ubezpieczona nie stawiała się na badanie przez lekarza orzecznika w dniu 5 maja 2015 roku, przez co uniemożliwiła badanie.

Pismem z dnia 26 maja 2015 roku ubezpieczona wniosła odwołanie od powyższej decyzji, podnosząc, iż wezwanie nie zostało jej doręczone. Wnioskodawczyni wskazała, iż wezwanie zostało przesłane na adres pod którym od 3 lat już nie mieszka i zostało odebrane przez jej byłego męża z którym jest skonfliktowana, i który jej nie przekazał wezwania.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych pismem z dnia 22 kwietnia 2015 roku wniósł o oddalenie odwołania, podnosząc, iż zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni otrzymała zaświadczenie lekarskie stwierdzające niezdolność do pracy w okresie od 8 kwietnia 2015 roku do dnia 7 maja 2015 roku.

W dniu 15 kwietnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wysłał do wnioskodawczyni wezwanie do stawienia na badanie w dniu 5 maja 2015 roku.

- okoliczności bezsporna –

Wezwanie zostało wysłane na adres ul. (...) w B..

Wezwanie zostało odebrane przez byłego małżonka wnioskodawczyni w dniu 17 kwietnia 2015 roku.

- okoliczności bezsporne –

Po rozwiązaniu małżeństwa wnioskodawczyni wyprowadziła się w 2012 roku ze mieszkania przy ul. (...).

Wnioskodawczyni zamieszkała w wynajmowanym mieszkaniu przy ul. (...) w B..

- okoliczność bezsporna -

Wnioskodawczyni w 2013 składała do pracodawcy oświadczenia do celów wypłaty zasiłku opiekuńczego. Jako adres zamieszkania wskazała we wnioskach ul. (...) w B..

- dowód: kopie oświadczeń – k. 27 – 28.

Wnioskodawczyni jest skonfliktowana z byłym małżonkiem. Były małżonek ujawnia skłonności do działań odwetowych w stosunku do wnioskodawczyni.

- okoliczność bezsporna –

W kwietniu i maju 2015 roku wnioskodawczyni mieszkała w B. przy ul. (...).

Podczas spotkań z byłym mężem w okresie od 17 kwietnia 2015 roku do 5 maja 2015 roku U. S. nie została poinformowana przez byłego o odebranych wezwaniach.

- okoliczność bezsporna –

Podczas sporządzania zaświadczenia o niezdolności do pracy wpisano nieaktualny adres zameldowania, nikt nie pytał się wnioskodawczyni o jej adres zamieszkania.

- okoliczność bezsporna –

W dniu 12 maja 2015 roku pracownik ZUS telefonicznie skontaktował się z działem kadr pracodawcy wnioskodawczyni w celu potwierdzenia zgodności adresu na wezwaniu z adresem podanym na zaświadczeniu lekarskim.

- dowód: notatka służbowa w aktach ZUS.

Wnioskodawczyni nie stawiała się na badanie w dniu 5 maja 2015 roku

- okoliczności bezsporne -

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie niekwestionowanych twierdzeń wnioskodawczyni oraz dowodów w postaci dokumentów zebranych w aktach sprawy i w załączonych aktach organu ubezpieczeniowego. Odnosząc się do powyższych dowodów należy zauważyć, iż w toku postępowania organ rentowy nie zakwestionował w jakikolwiek

sposób twierdzeń ubezpieczonej dotyczących przyczyn niestawiennictwa, okoliczności braku jej doręczenia wezwania, co zgodnie z art. 230 k.p.c. skutkuje uznaniem ich za potwierdzone.

W ocenie Sądu powyższe dowody te są wiarygodne i wzajemnie się uzupełniają, dlatego też mogą stanowić podstawę do ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

W niniejszej sprawie fakt niestawiennictwa wnioskodawcy na badanie u Lekarza Orzecznika jest bezsporny, spór stron dotyczy jedynie kluczowej dla rozstrzygnięcia sprawy kwestii czy U. S. była w sposób prawidłowo wezwany na przedmiotowe badanie.

W ocenie ZUS wnioskodawczyni została powiadomiona o terminie badania bowiem wezwanie zostało odebrane przez dorosłego domownika.

Wnioskodawczyni podnosiła, iż wezwanie zostało doręczone na adres pod którym od 3 lat nie zamieszkuje i odebrał jej były mąż, który będąc skonfliktowany z nią nie przekazał go.

Należy wskazać, iż wezwanie jest doręczone w chwili jego odbioru przez adresata lub w trybie art. 43 k.p.a. bądź w trybie art. 44 k.p.a.

Zgodnie z art. 43 k.p.a. przypadku nieobecności adresata pismo doręcza się, za pokwitowaniem, dorosłemu domownikowi, sąsiadowi lub dozorczy domu, jeżeli osoby te podjęły się oddania pisma adresatowi.

Należy wskazać, iż wezwanie zostało przesłane pod adres nieaktualny i odebrane przez osobę, która w rzeczywistości nie miała zamiaru przekazać go wnioskodawczyni. Skutkuje to brakiem możliwości uznania, iż doręczenie było skuteczne w rozumieniu art. 43 k.p.a.

Wnioskodawczyni o nowym adresie informowała pracodawcę choćby poprzez składanie oświadczeń do celów wypłaty zasiłku opiekuńczego. Jako adres zamieszkania wskazała we wnioskach ul. (...) w B.. Pracodawca winien był dokonać aktualizacji danych wnioskodawczyni w ZUS czego nie uczynił i zaniedbanie to nie może obciążać wnioskodawczyni.

Niezrozumiała była także próba weryfikacji adresu wnioskodawczyni z dnia 12 maja 2015 roku, kiedy to pracownik ZUS telefonicznie skontaktował się działem kadr pracodawcy wnioskodawczyni w celu potwierdzenia zgodności adresu na wezwaniu z adresem podanym na zaświadczeniu lekarskim. Taki zakres weryfikacji był bezcelowy ponieważ dotyczył potwierdzenia danych posiadanych przez ZUS, a nie weryfikacji ich prawdziwości.

Dochowanie wszelkich przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, a zwłaszcza tych, które chronią interes strony jest obowiązkiem organu administracji prowadzącego postępowanie; strona nie powinna ponosić ujemnych konsekwencji wynikających z zaniedbań organu administracji". – Komentarz do KPA S. Wróbel, Zakamycze 2005.

Należy także zwrócić uwagę na pogląd zawarty w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 5 października 1994 r. (III ARN 54/94, OSNIAPiUS 1994, nr 12, poz. 187), w którym SN stwierdził, że za nieprawidłowe, czyli niezgodne z przepisami kodeksu postępowania administracyjnego należy uznać doręczenie pisma (które jest istotną czynnością postępowania) mogące spowodować pozbawienie strony możliwości obrony swych praw, skutkuje to naruszeniem zasady oficjalności doręczeń pism.

Powyższe skutkuje uznaniem, iż niestawiennictwo wnioskodawczyni na badaniu w dniu 5 maja 2015 roku nie może być uznane za nieusprawiedliwione.

Z powyższych względów należało zmienić zaskarżoną decyzję, przyznać wnioskodawczyni prawo do zasiłku chorobowego okres od dnia 6 maja 2015 roku do dnia 7 maja 2015 roku – dlatego też Sąd na podstawie art. 477 14 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję.